

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avslår yrkandet om att inhämta yttrande från Boverket.

2. Mark- och miljödomstolen avslår överklagandena i övrigt.

BAKGRUND

Bygglövs- och tillsynsnämnden i Huddinge kommun (nämnden) beslutade den 25 mars 2024, MBF 2024-000119, att bevilja bygglov för två sammanbyggda enbostadshus på fastigheterna Mandolinen 25 och 26 (parhus). Håkan, Riegel och Marcus Jillehed (klagandena) överklagade beslutet till Länsstyrelsen i Stockholms län (länsstyrelsen) som avslog överklagandet.

Klagandena har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Håkan Jillehed, Riegel Jillehed och Marcus Jillehed har, som domstolen uppfattat dem, yrkat att bygglovsbeslutet upphävs. De har vidare yrkat att domstolen inhämtar ett yttrande från Boverket.

Som skäl för sitt överklagande har de anfört i huvudsak följande.

Fastigheterna överensstämmer inte med detaljplanen

Av handlingarna i ärendet framgår att Lantmäteriets fastighetsbestämning avseende fastigheterna Mandolinen 25 och 26 ännu inte genomförts. Den på platsen gällande detaljplanen medger att fastigheterna i området delas i minst 400 kvm. För att ett bygglov ska kunna ges krävs det dock att fastigheten som åtgärden avser överensstämmer med detaljplanen.

Att Lantmäteriet ännu inte bestämt fastigheternas gränser innebär enligt klagandenas mening att det föreligger hinder mot att meddela bygglov. Uppenbarligen finns det en avsikt hos Lantmäteriet om att fastställa fastigheternas gränser slutligt efter det att det uppförts en byggnad på platsen. Klagandena anser dock att ett sådant förfarande strider mot plan- och bygglagens krav på att fastigheterna måste överensstämma med detaljplanen.

Förutsättningarna för att pröva om fastigheterna är förenliga med detaljplanen kan enligt klagandenas mening inte bestämmas slutligt efter den tidpunkt då bygglovet

vunnit laga kraft. Sådana förutsättningar måste nödvändigtvis föreligga redan i samband med att prövningen görs. Nämnden borde därför inte ha meddelat något lov till åtgärden.

Placeringen av den avsedda byggnaden strider mot planbestämmelserna

Den byggnad som det getts lov till är avsedd att uppföras över den tomtgräns som ännu inte fastslagits av Lantmäteriet. Klagandena anser att de gällande planbestämmelserna inte medger att en byggnad uppförs över en tomtgräns. Planbestämmelserna anger nämligen att huvudbyggnad ska placeras minst 4,0 meter från fastighetsgräns. Någon planbestämmelse som medger undantag från avståndskravet finns det inte.

Eftersom plan- och bygglagen kräver att åtgärden inte strider mot detaljplanen för att bygglov ska kunna ges har det därför saknats förutsättningar för att meddela lov då byggnaden är avsedd att placeras över tomtgräns.

Så som Länsstyrelsen konstaterat anger de gällande planbestämmelserna att huvudbyggnad alternativt får uppföras som parhus med en lägenhet i varje husdel. Länsstyrelsen uttalar dock att ett parhus i enlighet med sin definition inte kan strida mot planens bestämmelse om minsta tillåtna avstånd till tomtgräns. Klagandena vänder sig mot Länsstyrelsens uttalande i den delen.

För det första har Länsstyrelsen inte angett vad det är för definition som åberopas. Det framstår därför som tämligen svårt att invända mot det aktuella uttalandet. Någon legal definition av begreppet ”parhus” torde inte finnas och Länsstyrelsen har inte heller åberopat någon sådan.

För det andra saknar Länsstyrelsens uttalande stöd i de gällande planbestämmelserna. Av planbestämmelserna kan nämligen utläsas att en huvudbyggnad ska placeras minst 4,0 meter från tomtgräns. Kompletterande bestämmelser av vilka det framgår att det finns möjlighet att medge undantag från avståndsbestämmelsen saknas.

Vidare kan det konstateras att det bland de planhandlingar som hör till det gällande tillägget till planbestämmelserna saknas sådant underlag som normalt sett bidrar till förståelse av planens bestämmelser. Någon planbeskrivning i vilken det tydliggörs att kommunen haft en avsikt om att tillåta parhus över mellanliggande tomtgräns finns det till exempel inte.

Den befintliga planbeskrivningen, från år 1946, ger däremot en helt motstridig bild av vilken typ av bebyggelse som är avsedd i området. I planbeskrivningen till 1946 års plan resoneras endast om friliggande småhusbebyggelse i området. I övrigt saknas det alltså tolkningsunderlag av vilket kan utläsas att det funnits en avsikt hos kommunen om att tillåta uppförandet av parhus över mellanliggande tomtgräns i området. Enligt klagandenas mening borde nämnden och Länsstyrelsen ha fäst större vikt vid de här motsägelsefulla förhållandena är vad som hittills varit fallet. Det önskas därför att Mark- och miljödomstolen uppmärksammar hur otydliga planbestämmelserna är i fråga om hur ett parhus ska placeras inom planområdet.

Planbestämmelserna är formulerade på så sätt att det inte anges uttryckligen att bebyggelse tillåts över mellanliggande tomtgräns. Däremot finns det flertalet uttryckliga planbestämmelser som tyder på att det byggnadssätt som tillåts är så kallade friliggande huvudbyggnader. Till exempel innehåller planen en bestämmelse som uttryckligen anger att huvudbyggnad ska vara friliggande. Bestämmelser i vilka det explicit anges att bostadshus över mellanliggande tomtgräns ska medges i området saknas helt.

Därtill anges det i planbestämmelserna att huvudbyggnad ska vara placerad minst 4,0 meter från tomtgräns. Mot den bakgrunden anser klagandena att nämndens och Länsstyrelsens tolkning av planbestämmelserna är tämligen besynnerlig. Den tolkning som hittills getts företräde strider mot ordalydelsen i flertalet av de befintliga planbestämmelserna. Det föreligger således en betydande osäkerhet vid tolkningen av de aktuella planbestämmelserna.

Med tanke på att såväl nämnden som Länsstyrelsen hittills bedömt att planens

bestämmelser ska tolkas på ett sätt som står i direkt strid med bestämmelsernas ordalydelse anser klagandena att det finns goda skäl för Mark- och miljödomstolen att ägna särskild omsorg åt denna del av prövningen. Att begära in ett yttrande från Boverket avseende tolkningen av de aktuella planbestämmelserna framstår därför enligt klagandenas mening som ett konstruktivt alternativ som kan bidra till att nå klarhet. Därav klagandenas begäran om att ett sådant yttrande ska inhämtas.

Avseende Boverket kan det konstateras att det enligt Boverkets uppfattning inte krävs att ett enbostadshus har tillgång till egen tomt. Definitionen av ett parhus inkluderar alltså inte nödvändigtvis att ett parhus placeras över mellanliggande tomtgräns (för att betraktas som ett parhus). När Länsstyrelsen uttalar att ett parhus i enlighet med sin definition inte kan anses strida mot planens bestämmelse om minsta avstånd till tomtgräns tycks detta alltså avvika från Boverkets syn på saken.

Beräkning av byggnadshöjden

Vid beräkning av byggnadshöjden har såväl nämnden som Länsstyrelsen utgått från att byggnadens fasad mot vattnet, i nordlig riktning, ska anses ha störst omgivningspåverkan och därmed vara beräkningsgrundande. Klagandena vidhåller dock att den fasad som kommer ha störst omgivningspåverkan kommer vara den söderut mot Polkavägen.

Begreppet ”omgivningspåverkan” i det här sammanhanget bör enligt klagandenas uppfattning förstås så att det avser ett förhållande som på något sätt påverkar människor i omgivningen. Att då utgå från att fasaden i nordlig riktning kommer påverka människor i störst utsträckning framstår som befängt med tanke på att det endast är ett begränsat antal människor som kommer se den aktuella byggnaden från vattnet i jämförelse med hur många människor som kan antas se byggnaden från Polkavägen. Särskilt så eftersom möjligheterna att se byggnaden från vattnet delvis hindras av den mindre trädbevuxna ö som är belägen i vattenområdet utanför byggnaden. Om det företagits ett besök på platsen hade denna missuppfattning kunnat undvikas. Om det även fortsatt skulle råda någon osäkerhet i denna fråga vidhåller därför klagandena att frågan utreds i full utsträckning.

Klagandena vidhåller dessutom de invändningar som framförts i samband med deras överklagan till Länsstyrelsen. Klagandena anser således att byggnadsverket strider mot intresset av en god helhetsverkan, att områdets befintliga karaktärsdrag inte respekteras och tillvaratas, att naturförutsättningarna inte tas tillvara, att det råder en överhängande risk för översvämning på platsen samt att byggnationen bidrar tillen ohållbar trafiksituation på områdets underdimensionerade vägar.

Sammantaget anser klagandena att något bygglov aldrig borde ha meddelats till åtgärden. Det begärs därför att Mark- och miljödomstolen upphäver det överklagade beslutet.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

Frågan om fastigheterna överensstämmer med detaljplanen

Klagandena har anfört att det föreligger hinder mot bygglov eftersom Lantmäteriet ännu inte bestämt fastigheternas gränser. Enligt klagandena går det därför inte att avgöra om de nybildade fastigheterna uppfyller planbestämmelserna om minsta areal varför det inte går att avgöra om fastigheterna varit planenliga. Enligt klagandena medför detta att nämnden inte borde ha meddelat bygglov då det inte går att bedöma om den sökta åtgärden uppfyller kraven i 9 kap. 30 § p. 1 a PBL.

Mark- och miljödomstolen gör följande bedömning.

Av bygglovsbeslutet och fastighetsregistret framgår att fastigheterna Mandolinen 25 och 26 är bildade genom en avstyckning år 2023. Nämnden har haft att bedöma fastigheternas planenlighet utifrån preliminära arealuppgifter då Lantmäteriet avsett att fastslå arean och gränsernas läge så snart byggnationen av parhuset blivit färdigställt. Lantmäteriet har varit förhindrad att genomföra en fastighetsbildning i strid med detaljplanen (i 3 kap. 2 § fastighetsbildningslagen [1970:988]). Detta innebär att de slutliga gränserna för fastigheterna inte får dras så att arean

understiger 400 kvm. Av de preliminära arealuppgifterna, vilka nämnden lagt till grund för sitt beslut, har framgått att fastigheterna har en area om 413 kvm respektive 431 kvm vilket med viss marginal överstiger minsta area i planbestämmelserna. Domstolen bedömer därför att nämnden haft fog för bedömningen att fastigheterna Mandolinen 25 och 26 genom avstyckningen år 2023 kommit att få ett planenligt utgångsläge. Detta särskilt då det inte funnits omständigheter som talat för att fastigheterna slutligt skulle kunnat få en utformning som strider mot detaljplanen. Vad klagandena anfört i övrigt föranleder ingen annan bedömning. Det finns därför inte skäl att upphäva bygglovets på den grund att fastigheternas gränser inte varit slutligt bestämda vid tidpunkten för bygglovsbeslutet.

Frågan om minsta avstånd till tomtgräns

Av planbestämmelserna framgår, såvitt nu är aktuellt, att huvudbyggnad skall placeras minst 4,0 meter från fastighetsgräns. Nämnden har gjort bedömningen att planbestämmelsen ska tolkas så att den vid uppförande av parhus gäller i förhållande de omkringliggande fastighetsgränserna och således inte den fastighetsgräns som parhuset byggs över. Länsstyrelsen har instämt i nämndens bedömning. Klagandena menar att detta är en felaktig tolkning då det inte finns någon legaldefinition av begreppet ”parhus”, det saknas kompletterande bestämmelser som medger undantag från avståndsbestämmelsen, det saknas underlag som bidrar till förståelsen av planbestämmelsen och den ursprungliga planen från år 1946 endast tillåter friliggande småhusbebyggelse i området. Mot bakgrund av att det saknas tolkningsunderlag av vilket kan utläsas att det funnits en avsikt hos kommunen om att tillåta uppförandet av parhus över mellanliggande tomtgräns och mot bakgrund av ordalydelsen i den gällande planbestämmelsen anser klagandena att det inte finns skäl att tolka avståndsbestämmelsen på det sätt som nämnden och länsstyrelsen har gjort.

I denna del gör mark- och miljödomstolen följande bedömning.

Av gällande planbestämmelser framgår att huvudbyggnad får uppföras som parhus med en lägenhet i varje husdel. Vid delning i två tomter är minsta tomtstorlek 400 kvm med en byggrätt angiven på visst sätt. Begreppet parhus är inte definierat i plan- och bygglagen och har inte förklarats närmare i lagens förarbeten. Detsamma gäller begreppet en- och tvåbostadshus. I mark- och miljööverdomstolens dom den 18 april 2016 i mål P 7340-15 anförde Boverket att TNC, Plan- och byggtermer 1994 (TNC 95) är det mest använda och heltäckande hjälpmedlet när det gäller definitioner på byggområdet. Av TNC 95 framgår att parhus är småhus som är sammanbyggda parvis i mellanliggande tomtgräns. I samma avgörande uttalade mark- och miljööverdomstolen att parhus, kedjehus och radhus är en- eller tvåbostadshus. Mark- och miljööverdomstolen uttalade även att en- och tvåbostadshus måste disponera över en egen tomt (Mark- och miljödomstolens dom den 18 april 2016 i mål nr P 4803-15 och den 18 april 2016 i mål nr P 7340-15, ett ställningstagande som Boverket i och för sig ifrågasatt, se vägledning för parhus i PBL-kunskapsbanken). Enligt mark- och miljödomstolens mening finns det, i avsaknad av lag eller förarbetsuttalanden som anger annat, inte skäl att frångå mark- och miljööverdomstolens tidigare ställningstagande i frågan om att begreppet parhus ska tolkas mot bakgrund av TNC95 så att parhus är sammanbyggda en- eller tvåbostadshus som har en egen tomt dvs. de är sammanbyggda parvis i mellanliggande tomtgräns. En sådan tolkning av begreppet parhus synes även legat till grund för kommunens utformning av planbestämmelsen i aktuellt mål då den anger arealanvisningar för avstyckning av fastigheter vid uppförande av parhus vilka bestämts till hälften av den arealanvisning som gäller för en friliggande huvudbyggnad. Mark- och miljödomstolen bedömer därför att den aktuella detaljplanen tillåter parhus över mellanliggande fastighetsgräns och att avståndsbestämmelsen ska tolkas på det sätt som nämnden har gjort, dvs. i förhållande till omkringliggande fastighetsgränser. Planbestämmelsen om parhusbebyggelse är vidare uppställd som ett alternativ till planbestämmelsen om friliggande huvudbyggnad vilket ger ytterligare stöd för att kommunen avsett att möjliggöra för sammanbyggda tvåbostadshus över mellanliggande fastighetsgräns. Vad klagandena anført i övrigt föranleder ingen annan bedömning. Det finns därför

inte skäl att upphäva bygglovet på den grunden att nämnden inte har iakttagit avståndsbestämmelserna i detaljplanen.

Övrigt

Klagandena har yrkat att mark- och miljödomstolen ska inhämta ett yttrande från Boverket för att få klarhet i tolkningen av de aktuella planbestämmelserna.

Domstolen bedömer att Boverket i praxis redan tagit ställning till de frågor som aktualiseras och att ett yttrande inte behövs. Yrkandet ska därför avslås.

Domstolen instämmer i länsstyrelsens bedömning vad gäller byggnadshöjd, anpassning och utformning, översvämningsrisk och olägenheter. Vad klagandena anfört i övrigt medför ingen annan bedömning. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 2](#) (MMD-02)

Överklagande senast den 9 december 2024.

Tom Perski

Malin Danielsson

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Tom Perski, ordförande, och tekniska rådet Malin Danielsson. Föredragande har varit Sebastian Randahl Widmark.

Parter
Se sändlista

NACKA TINGSRÄTT

INKOM: 2024-06-25
MÅLNR: P 5291-24
AKTBIL: 2

Överklagande av beslut om bygglov för två sammanbyggda enbostadshus på fastigheterna Mandolinen 25 och 26 i Huddinge kommun

Beslut

Länsstyrelsen avslår överklagandet.

Beskrivning av ärendet

Bygglövs- och tillsynsnämnden i Huddinge kommun (nämnden) beslutade den 25 mars 2024, MBF 2024-000119, att bevilja bygglov för två sammanbyggda enbostadshus på fastigheterna Mandolinen 25 och 26. Beslutet har i korthet motiverats enligt följande.

Förslaget avser parhus i form av två sammanbyggda enbostadshus. Detaljplanen tolkas på så sätt att kravet på friliggande inte avser det fall när man tillämpar stycket om att parhus kan uppföras. Kravet på avstånd till tomtgräns i det fall man bygger parhus bedöms avse omkringliggande fastighetsgränser och inte den fastighetsgräns som parhuset byggs över. Ansökan är således planerlig och uppfyller i övrigt tillämpliga krav för att bevilja bygglov.

Håkan, Riegel och **Marcus Jillehed** (ägare till fastigheten Mandolinen 4) har överklagat beslutet. De yrkar att beslutet upphävs. Till stöd för sin talan har de anfört i huvudsak följande.

Lantmäteriets fastighetsbestämning är inte avslutad varför det inte kan avgöras huruvida fastigheterna överensstämmer med detaljplanen. Parhuset är vidare inte förenligt med planens avståndsbestämmelse om 4,0 meter till fastighetsgräns då huset uppförs i tomtgräns. Planbeskrivningen ger stöd för att planbestämmelserna ska tolkas så att ett kopplat byggnadssätt inte är tillåtet på platsen. Den beräkningsgrundande fasaden kan vidare inte anses vara den norra fasaden utan ska vara den södra fasaden. Den avsedda utformningen och placeringen av parhuset kommer avvika från stads- och landskapsbilden, bebyggelsen i området och

få en menlig inverkan på områdets helhetsverkan.
Naturförutsättningarna tas inte heller tillvara. Det föreligger även en översvämningsrisk på platsen och det ökade antalet boende skapar en ohållbar trafiksituation på en mycket smal väg.

Motivering till beslutet

Prövningsramen

Länsstyrelsen har att pröva om det var riktigt av nämnden att bevilja bygglov för två sammanbyggda enbostadshus på fastigheterna Mandolinen 25 och 26.

Utgångspunkter

Fastigheterna Mandolinen 25 och 26 omfattas av en byggnadsplan från 1946 och en ändring av detaljplan från 2000. Sådana äldre byggnadsplaner gäller idag som detaljplaner (se punkten 5 i övergångsbestämmelserna till plan- och bygglagen [2010:900], PBL).

För fastigheter som omfattas av en detaljplan så ska bygglov ges för åtgärder som överensstämmer med detaljplanen och som uppfyller tillämpliga bestämmelser i 2 och 8 kap. PBL (se 9 kap. 30 § PBL).

Med anledning av vad som anförts om översvämningsrisken på platsen bör anmärkas att en bygglovsprövning i ett område med detaljplan inte innefattar en prövning av huruvida platsen är lämplig med hänsyn till risken för översvämning (se 9 kap. 30 § och jfr 2 kap. 2 och 5 §§ PBL). Detta beror på att denna fråga redan anses ha prövats och bedömts vid framtagandet av detaljplanen (se 13 kap. 2 § första stycket 8 PBL)

Angående behovet av platsbesök

Klagandena har gjort gällande att det finns goda skäl för länsstyrelsen att företa ett besök på platsen.

Länsstyrelsens handläggning av överklagade beslut som har fattats med stöd av plan- och bygglagstiftningen sker utifrån förvaltningslagens (2017:900), FLs, bestämmelser.

Det finns inga bestämmelser i FL om att det ska hållas syn på plats. Tvärtom anges det att handläggningen är skriftlig (se 9 § FL).

Det finns däremot inget uttryckligt hinder mot att länsstyrelsen vidtar ett besök på plats. Det är dock upp till länsstyrelsen själv att

avgöra om det är behövligt för att myndigheten ska kunna pröva och avgöra ärendet.

Länsstyrelsen bedömer att den utredning som finns i ärendet är tillräcklig och att ett besök på plats därför inte behövs.

Förenligheten med detaljplanen

Bygglovsfastigheternas utgångsläge

En grundläggande förutsättning för att bygglov ska kunna beviljas är – med vissa undantag – att de fastigheter som de sökta åtgärderna avser ska vara förenliga med detaljplanen (se 9 kap. 30 § första stycket 1 a PBL).

Enligt detaljplanen är minsta tillåtna tomtstorlek 400 kvm vid delning i två tomter.

Fastigheterna Mandolinen 25 och 26 bildades efter en avstyckning år 2023. Förrättningen är ännu inte avslutad varför arealuppgifterna och gränsernas läge är preliminära.

Länsstyrelsen kan konstatera att de preliminära arealuppgifterna för fastigheterna, med viss marginal, uppfyller minsta tillåtna tomtstorlek enligt planen. Fastigheterna är således förenliga med detaljplanen. Något hinder för att meddela bygglov bedöms därmed inte finnas i detta avseende.

Den sökta åtgärden

Eftersom planbestämmelserna från 1946 upphävdes i samband med att de ändrade bestämmelserna infördes år 2000 så ska tillåtligheten av den sökta åtgärden bedömas med utgångspunkt i de senast tillkomna planbestämmelserna. Enligt dessa gäller bl.a. följande.

Huvudändamålet för området är bostäder. Området får vidare bebyggas antingen med en friliggande huvudbyggnad, innehållande högst två lägenheter med viss storleksbegränsning, eller med parhus, innehållande en lägenhet i varje husdel. Huvudbyggnad ska vidare placeras minst 4,0 meter från fastighetsgräns.

Länsstyrelsen finner att planens bestämmelse om byggnadssätt är tydlig och länsstyrelsen delar nämndens bedömning att planen medger att parhus får uppföras och att ett parhus i enlighet med sin definition därmed inte kan anses strida mot planens bestämmelse om minsta tillåtna avstånd till tomtgräns.

Enligt planen är vidare högsta tillåtnanock- samt byggnadshöjd för huvudbyggnad 8,5 respektive 6,5 meter.

Vid beräkning av byggnads- och nockhöjden utgår man ifrån en fasad som fastslås vara beräkningsgrundande. I första hand bör detta vara ena långsidan. Vid lika fasadlängder eller i de fall byggnaden avviker från den traditionella grundtypen får, med hänsyn till omständigheterna, bedömas vilken eller vilka fasader som ska vara beräkningsgrundande (se Boverkets Allmänna råd 1995:3, ändrade genom 2004:2, Boken om lov, tillsyn och kontroll, bilaga 3, s. 191 ff).

Ytterst är det dock avgörande vilken fasad som har störst allmänpåverkan (jfr MÖD 2014:43 och Mark- och miljööverdomstolens den 27 april 2016 i mål nr P 8739-15).

Det aktuella parhuset har liknande fasadlängder och avviker med de förskjutna byggnadskropparna från den traditionella grundtypen. Vilken fasad som ska anses vara beräkningsgrundande får således bedömas mot bakgrund av omständigheterna på platsen och parhusets utformning och placering.

Med hänsyn till att parhuset avses placeras långt in på fastigheterna, en bra bit från Polkavägen, och sett till nivåskillnaderna mellan gatan och husets avsedda placering, bedömer länsstyrelsen att huset främst inte kommer att upplevas från gatan. Länsstyrelsen delar således nämndens bedömning att parhuset främst kommer att upplevas från vattnet och att den norra fasaden därmed ska utgöra den beräkningsgrundande fasaden. Åtgärden strider därmed inte mot planens bestämmelser om högsta tillåtna nock- och byggnadshöjd.

Även i övrigt bedöms det sökta parhuset vara förenligt med bestämmelserna i detaljplanen.

Anpassning och utformning av byggnader och tomter

Byggnader ska utformas och placeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till stads- och landskapsbilden, natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av en god helhetsverkan (se anpassningskravet i 2 kap. 6 § första stycket 1 PBL).

Länsstyrelsen kan liksom nämnden konstatera att närområdet består av blandad bebyggelse.

Eftersom planen tillåter uppförande av parhus kan anpassningskravet inte begränsa den byggrätt som följer av planen i

detta avseende (jfr t.ex. Mark- och miljööverdomstolens domar den 1 november 2018 i mål nr P 1160-18 och den 8 november 2018 i mål nr P 148-18).

Länsstyrelsen finner sammantaget inte skäl att upphäva det beviljade bygglovets med hänvisning till anpassningskravet. Inte heller parhusets placering, med relativ närhet till vattnet, utgör skäl för en annan bedömning.

Olägenheter

En byggnad får inte lokaliseras, placeras eller utformas så att den avsedda användningen eller byggnaden medför betydande olägenheter för omgivningen (se 2 kap. 9 § PBL).

Klagandena gör gällande att gatan inte klarar ytterligare trafikbelastning och att detta leder till försämrad framkomlighet för uttryckningsfordon.

Den bestämmelse i 2 kap. PBL som tar sikte på att ny bebyggelse ska lokaliseras till mark som är lämpad för ändamålet med hänsyn till möjligheterna att ordna trafik är inte tillämplig i ärenden som avser bygglov inom detaljplan (se 2 kap. 5 § första stycket 3 och 9 kap. 30 § PBL). Obebyggda tomter ska dock ordnas så att betydande olägenheter för trafiken inte uppkommer (se 8 kap. 9 § första stycket 2 PBL). Denna bestämmelse tar framför allt sikte på förhållandena på och i omedelbar närhet till tomten, t.ex. att planteringar inte anordnas så att de skymmer sikten för trafiken. Sådana omständigheter kan även vara relevanta i förhållande till det s.k. omgivningskravet i 2 kap. 9 § PBL. Att en åtgärd i sig genererar ett ökat trafikflöde i närområdet är dock inte en sådan omständighet som träffas av dessa bestämmelser. Det har inte framkommit att åtgärden innebär sådana betydande olägenheter för trafiken som avses i 2 kap. 9 § eller 8 kap. 9 § PBL.

Sammanfattning

Länsstyrelsen finner att den lovgivna planenliga åtgärden uppfyller tillämpliga krav i PBL. Vad klagandena har anfört föranleder vid den avvägningen mellan motstående intressen som ska göras i ärendet ingen annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga med överklagandehänvisning.

Beslutande

Beslutet har fattats av jurist Sandra Larsson.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Bilagor

1. Överklagandehänvisning mark- och miljödomstolen

Sändlista

Klagande

Håkan, Riegel och Marcus Jillehed, ombud: Anders Gullberg,
anders.gullberg@juristfirmangullberg.se

Motpart

PPC Produktion AB, Att. Jan Håkan Cederholm, hakan@ppc.se

Kopia till

Bygglovs- och tillsynsnämnden i Huddinge kommun,
bygglov@huddinge.se

Du kan överklaga beslutet hos mark- och miljödomstolen

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos mark- och miljödomstolen.

Så här överklagar du beslutet

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Stockholm antingen via e-post; stockholm@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Stockholm, Box 22067, 104 22 Stockholm.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen **inom tre veckor** från den dag du fick del av beslutet. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det mark- och miljödomstolen som beslutar om tiden kan förlängas.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande **inom tre veckor** från den dag då beslutet meddelades.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som du överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur du vill att beslutet ska ändras.
- Varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Om du har handlingar som du anser stödjer ditt överklagande du bifogar ni kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 15 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet underteckna skrivelsen samt uppge sitt eget namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

Behöver du veta mer?

Har du ytterligare frågor kan du kontakta Länsstyrelsen via e-post, stockholm@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 010-223 10 00. Ange diarienummer 16746-2024.

Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.